

Det er såre naturligt, at lovforslaget præciserer: 1) Kravet om frie og uafhængige skoler. 2) At det er uforeneligt med skoleformålet at drive forretningsmæssig virksomhed med fortjeneste for øje og at støtte udenforstående aktiviteter. 3) Mulighederne for anbringelse af skolernes og kursernes likvide midler. 4) En skærpelse af kravene til bestyrelsesmedlemmer og revisorers habilitet. 5) At interessesammenfald mellem udlejere og lejere af skolebygninger skal undgås. Så vidt så godt, og vi støtter det hele.

Men jeg vil gerne knytte kommentarer til specielt to forhold. Fra Venstres side vil vi opfordre til, at ministeren og Folketingets Uddannelsesudvalg positivt overvejer at imødekomme Dansk Friskoleforenings ønske om at benytte denne lovændring til at præcisere, at forældreflertal i skolernes bestyrelser bliver fastslået som normal opfyldelse af lovgivningens intentioner. Det er kun rimeligt, at forældrene sikres reel indflydelse på skolens økonomiske og juridiske styring. Så vidt det første forhold.

For det andet er vi principielt af den opfattelse, at loven i sin helhed skulle og burde kunne træde i kraft ved næste skoleårs start, altså allerede den 1. august 1996. Vi finder det nødvendigt, at kravene til revisorhabilitet først skal være opfyldt den 1. august 1997, og at investeringskravene først skal være opfyldt den 1. august 1998. Vi finder det aldeles unødvendigt med den langsommelighed, som kan give for meget tid til ny, kreativ aktivitet.

Til sidst nogle kommentarer til L 219. Dette forslag indeholder stort set en gentagelse af de præciseringer og opstramninger, vi lige har drøftet i forbindelse med behandlingen af L 218, og det tjener derfor ikke noget formål at gentage argumenterne herfra. Jeg vil nøjes med at henvise til den, men jeg vil godt gøre et par bemærkninger, som netop er relevante i relation til L 219's specifikke målgruppe.

Først føler jeg grund til at udtrykke glæde over, at De frie Kostskolers Fællesråd i deres høringsvar til dette lovforslag stort set har givet total opbakning til forslaget. Det er flot, og det viser endnu en gang den utrolige ansvarlighed, der generelt kendetegner de frie kostskoler. Personlig glæder jeg mig også over den afgående formand i Foreningen af frie Ungdoms- og Efterskoler, Knud Buusgaard Nielsens, kommentar til den problemstilling, som er til debat i dag, i hans formandsberetning på årsmødet i begyndelsen af marts.

For Venstre er det selvfølgelig et ultimativt krav, at vore højskoler etc. også i fremtiden er frie og fuldstændig private skoler. Disse lovforslag, må på ingen måde – heller ikke utilsigtet – få den konsekvens, at skolerne kommer ud på en slikske og glider i retning af at blive offentlige institutioner.

Eva Møller (KF):

Indledningsvis vil jeg godt slå fast, at Det Konservative Folkeparti er, altid har været og altid vil være tilhænger af det frie skolevalg. Vi er tilhængere af, at der skal være frie skoler, efterskoler, højskoler, håndarbejdsskoler, husholdningsskoler osv., som kan være et alternativ til det offentlige skolevæsen. Vi finder, det er en utrolig vigtig og nødvendig ting i vort demokrati, at det er således.

Men vi ved også, at hvis disse skoler foruden at være frie også for alvor skal være et ligeværdigt alternativ til den offentlige skole, er det nødvendigt, at vi bevilger offentlig støtte til disse skoler. Derfor er vi også tilhængere af, at disse undervisningsformer skal have offentlige tilskud. Det kan der ikke være nogen som helst tvivl om, og det skal der ikke sættes spørgsmålstegn ved i løbet af dagens debat.

Jeg vil gerne sige, at det, der har været karakteristisk for lovgivningen gennem mange år – også som følge af den holdning, jeg her har givet udtryk for – jo er, at skolerne ønsker at være sig selv. De har krav på at være sig selv, at være frie og forskellige, og derfor har vi også lovgivningsmæssigt set formuleret lovene, så de på en vis måde er rammeløse. Alle formuleringer er måske ikke ganske præcise, fordi vi netop har ønsket, at de skulle kunne dække denne meget brede verden af skoler, som skulle have ret til at være forskellige, og det har jo heller ikke givet noget problem i mange år. I utrolig mange år har det været således, at man fra skolernes side har været helt klar over ikke alene, hvad lovens bogstav sagde, men også hvad lovens ånd sagde. Jeg kunne måske en lille smule enkelt sige, at bortset fra ganske, ganske enkelte skoler har vi gennem langt de fleste af årene været vidne til, at man benyttede loven, men naturligvis ikke kunne drømme om at udnytte den.

Men nu har vi desværre set – sådan fortolker jeg Rigsrevisionens bemærkninger og udtalelser – at enkelte skoler, som man med en fællesbetegnelse kalder Tvindsamvirket, tilsyneladende ikke alene har benyttet, men udnyttet og, som